

PORSELEN GÖMLEK

yalanı körükleyen kamer
kavimler göçü'nü başlatan mahşer
gün döner senin de yolunu biçer
oluk oluk kibirdir boşalan
labirentlerin ihtiraslı mabetlerinden
aşka yol bilenmez
yıldırımların öfkeli çemberinden

veyl olsun
oltaya, astara
istiğfarla kalktığım mecazla efsunlanan sofralara
gardı düşen miğferler
kudreti esriyen apoletler
mazinin ziftlenen kovuğunda cenk eder
acıya kement biçilmez
kaderin porselen gömleğinden
inançtır telimizde küflenen kevser

terazinin ayarıyla oynuyor
evcilleştirilen sancılarımızın
diyaframından yükselen sesler
baharı filizler mi ekmeğimize
bir hançerin gölgesini dişleyen deprem
hevesten, nefesten
kafesten azadedir zamanın durduğu yer
makber
boşluğu rahmetle ilikleyen sefer

zeyl olsun
hesaba, tartıya
serçelerin güllmesini göğsümden koparan kırbaça
gün olur
dün soğur
kitap kendi konuşur
zülûf kurşuna meydan okur